

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIZIKÉSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:
adóhiva talban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak kezében.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedveamény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyiltér sora 15 kr.

Hirdetések és nyiltéri cikkek díja külön fizetendő.

Az állam mint biztosító.

Brassó, jul. 18.

Egy irtózatosszürke felhő száguldott végig az ország fölött és száz meg száz mértföldeken végig, a hol azt a felhőt láttak közeledni és elhaladni, felhangzott a kétségbeesés jajszava. Száz mértföldek vetése oda lett, emberek százezreinek kenyere hullott a felhőszakadás áztatta mocskos talajra — és nincs, nincs nekik helyette másik. A hol a jég pusztított, ott nem marad mit teremtenie, jóvátennie a meleg nap-sugárnak, a langyos csendes esőnek. Ott a vetéssel együtt a reménység is tönkre megy, ott a pusztítást nyomon követi a nyomor.

A városiak, a kik annyit hallanak, olvasnak a nagyvárosok inségéről, kiket lépten nyomon megadóztat a nagyvárosi filantropia: nem tudják mi az, 10 - 100 - 200 házikóból álló falu nyomora. Olyan ez a nagyvárosi nyomorusághoz képest, mint az éjszaka sötétsége az estehez képest. A nagyvárosok nyomor-

rultja megtanulta a koldulást, ki tudja járni a segílyt, hisz a hol annyi a gazdag, ott akad, a ki ád az éhezőnek, ott nem lehet éhen halni. De kitől kérjen, kihez folyamodjon a falu népe, a hol az egy tagban 100 holdas birtok termése ép úgy tönkre ment, mint az 1 holdasé, a hol lekerült a napirendről az a megkülönböztetés, hogy kinek van többje, s legfőlebb csak annak a kérdésnek van létjogosultsága, hogy kinek pusztult el többje? Kihez forduljanak a nyomorultak, a kik nem tanultak nagyobb, módosabb urat megismerni a jegyzőnél és a papnál; a kik eddig csak adni tudtak a koldusnak, de koldulni nem? S kitől kérjenek, a mikor mindegyik koldussá lett? Oh, a jégverés egyenlővé teszi az embert, — mint a halál.

Lázás gyorsasággal dolgozzák fel a jégkárt a biztosító-intézetekben s hozzávetőleg meg is lehet már határozni azt az összeget, melylyel a biztosított károsultakat kárpótolni fogják. Ez az összeg 10—12 millió forintot tesz ki;

ennyi megtérül a módosabb gazdának és a földbirtokosnak, a kinek tehetségében állott a jégkárbiztosítási fölszágazott illetekeket pontosan fizetni.

De a jég nem tekintette, biztosított, vagy be nem biztosított területeket pusztít-e el, a hova a haragos istenség rendelte. Az összes jégkár — hozzávetőleges számítás szerint — vagy 35 millió forint, inkább több, mint kevesebb. Ebből 10—12 millió megtérül, 23—25 millió tehát teljesen elveszett. S ezt a horribilis összeget leginkább a földhöz ragadt szegény emberek sanylik, kiknek biztosításra nem telt.

Hogy segítsünk e szerencsétlencen? A társadalmi uton való segítelyezés Magyarországon ilyen óriási katasztrófával szemben csak olyan, mint a folyó a tengerhez képest. Itt csak a mindenható állam tehet valamicskét.

Ugy ám, de mit ér az az adóelengedés, az a néhány százezer forintnyi, esetleg kamatmentes kölcsön? Ebből meg nem él annyi százezer ember, ebből még betevő falatra sem te-

A „Brassói Lapok“ tarczája.

Az új czégtárs.

A „Brassói Lapok“ eredeti tarczája.

A «Barna, Hegyi és Társa» czég Hédervármegye székvárosában egyike volt a vidék legrégebb bankházainak.

Alapítói: az öreg Braun és az öreg Spitzer, kik külföldről szakadtak hozzánk az 50-es években, már rég a földben porlanak. Fiaik: Barna, Zoltán és Hegyi Árpád, kik a czéget folytatták, mint magyarországi születésűek, magyar nevet vettek föl, érület dolgában is teljesen beolvadtak a magyar fajba. Mindketten agglégények: Barna 45, Hegyi 40 éves, hatalmas athleta alakok, magukon viselik a pomerániai eredet jellegét. Volt az ő férfias, szép vonásaikbau valami megnyerő. Kifogástalan üzletemberek voltak, de egyuttal kifogástalan gavallérok is, nemes gondolkozással, uri kedvtelésekkel. Egy szóval: a német faj okossága párosult bennök a magyar faj szeretetreméltóságával.

«Csendes társuk» egy rokkant főhadnagy volt, a ki csak tőkéjével vett részt az üzletben, mit még atyja helyezett el a czégnél és állandóan külföldön tartózkodott.

A két gavallér bankárnak jobb keze volt az üzletben Kátay Béla, a főkönyvelő: 25 éves fiatal ember, tartalékos huszárhadnagy, a ki viharos önkéntesi éve után megkomolyodva, atyai örökségéből mintegy 20.000 forintot megmentett és a czégnél helyezett el; özvegy édes anyjával csöndes egyszerűségben élt és szép fizetésével erősen takarékoskodott, hogy majdan, ha tőkéje 100.000 koronára szaporodik, czégtárssá lehessen.

A fiatal Kátay anyai ágon atyafiságban állt Tagányi honvédezredessel, kinek leánya: a szép Iza rég időtől fogva mintegy jegyese volt. A fiatalok csak ritkán láthaták egymást, mert Iza nevelőintézetben volt és nem is egy városban laktak. Ám a szerencse kedvezett a szerelmeseknek és alig hogy a szép Iza a nevelőből haza került, Tagányi ezredes áthelyeztetett X-be. Iza oly szép volt, hogy az egész város, sőt az egész megye ifjuságát megbabonázta. Fejedelmi alakja, istennői szépsége, előkelő szelleme és bajos lénye ellenállhatatlanul vonzotta magához a férfivilág szívét, még az érettebb kora Barna Zoltánt és Hegyi Árpádot is rabul ejtette. Persze senki sem tudta Kátayhoz való eszményi vonzalmát.

Hédervármegye pénzkirályai magukba zárták szívük titkát, de sokkal tapasztaltabb világiak voltak, semhogy észre ne vették volna egymáson, hogy ők tulajdonképen egyért hevülnek. Egyszer aztán mégis csak érezték, hogy nevezetes mondani valójuk van egymás számára. A vallomás sehogy sem akaródzott menni; végre ifjabbik, Hegyi kezdé meg a beszédet.

— Igen fontos és elhatározó közlést kell Önnek tennem, kedves barátom. Én nagyon melegen érdeklődöm Tagányi Iza kisasszony iránt, de észrevettem, hogy Ön is közeledett feléje. Remény és kétség között hanyódik a lelkem. Mi vetélytársak nem lehetünk, ez az egy bizonyos. Ha talán Ön oly szerencsés, hogy jogokat szerzett volna Iza kisasszonynál . . .

— Édes barátom, én is épen e tárgyról akarok Önnel beszélni. Én is épen olyan érzelmekeket táplálok, mint Ön, de jogszerzéről szó sem lehet. Hisz még nem is szóltam e tárgyról Izának. Észrevettem, hogy Ön is lángol érte, és épen ezért nem nyilatkoztam, mert azt hittem, hogy Ön már megnyerte az ő szívét.

— Sajnos, ezt nem mondhatom. Iza barátságos, gyöngéd és szeretetreméltó ír-

lik új aratásig. Hát ruhára, vetőmagra miből telik? Akármilyen oldalról nézzük e sötét színekkel festett gyászos képet, azt sötétnek, gyászosnak fogjuk látni.

De talán ez az irtózatós lecke most nem marad hatás nélkül. Talán most belátják, hogy okvetlenül módját kell ejteni annak, hogy a jéggé vált párák ne tegyenek tönkre vármegyéket, országrészeket.

S ez a mód a következő biztosítás, az állami kezelés alá vont biztosítási intézmény. Bizonyára nem új ez a fogalom olvasóink előtt, de fájdalom, jelenlegi kuszált közállapotaink mellett ilyen országos csapásra van szükség, hogy ismét felmerüljön, előtérbe nyomuljon az üdvös eszme.

Valóságos kinövése a modern nemzetgazdaságnak, hogy az egész világon magánvállalatok kezében van a biztosítási intézmény, s így első sorban magánérdeket szolgál, s csak másodsorban közérdeket. Holott az elemi csapások ellen való védekezés joggal mondható épp olyan közérdeknek, mint a közbiztonság, az igazságszolgáltatás.

Kell, el kell jönnie az időnek, midőn ez a főfontosságú nemzetgazdasági elv még az élet-, baleset- és egyéb biztosítási ágazatok terén is érvényre fog jutni.

A jelenlegi szomorú helyzet hatása alatt természetesen az állami jégbiztosítás eszméje kerül előtérbe s ezzel kapcsolatban a tűz- és vízkár-biztosítás is. Itt az ideje, hogy ezen óriási horderejű reform érdekében minden vonalon mozgalom induljon meg.

Az állami biztosítás madártávlatból körvonalazva ilyen lenne:

Az állam biztosítja polgárait jég-, tűz- és vízkár ellen; kinek ingatlan vagyona van, köteles azt biztosítani; a biztosítási illetékek közadók módjára hajtattak be; a biztosítási intézmény az egyik ministerium ressortjába osztatik be, vagy (s ez helyesebb is volna) e célra külön ministeriumot szerveznek.

Micsoda óriási előny volna a törvényhatóságilag rendezett kötelező állami biztosítás! Nemcsak a gazda nyerne vele, de nyerne az állam is milliókat és milliókat, éppen úgy, mint a biztosító intézetek. S a mennyiben minden földtulajdonos állampolgár fizetné az illetékeket, azok sokkal, de igen sokkal alacsonyabbak lennének a jelenlegiekénél, melyek oly magasak, hogy a földtulajdonosok 65%-a nem képes földjét biztosítani.

Ennek a nagy eszmének megvalósítása méltán lelkesíthet mindenkit, a ki át tudja érteni.

Kronstadt, Burzenland ékes székes-főváros hatósága figyelmebe.

Brassó, jul. 18.

Péntek este hazamenet egy újabb balesetnek lettem áldozata. Velem ugyanis már nem egyszer történt ilyen szerencsétlenség, de ezúttal emlitenem kell előre is, hogy csak a Mindenhatónak köszönhetem, hogy nem hagytam ott a helyszínén fogamat. A Hosszu utcán mint mindég tehát aznap este is egyiptomi sötétség uralkodott; hozzá járult még a zuhogó eső, mely a járást még bizonytalanabbá tette. Siettem tehát haza felé nehogy átázzam. Egyszerre csak a mint Herter kötszövészeti gyára elé kerülök nagy víz tócsa állja utamat; — azt kikerülendő a deszka járóra lépek. De alig teszem rá lábam már is derékig vízben álltam, lábam a gyapot mosására ott alkalmazott gátba

akadt és így csak nagy nehezen tudtam, mintegy öt percnyi erőfeszítésre megszabadulni a sodró árból. Szerencsém, hogy csak egy deszkát emelt ki a megdagadt csatorna, különben a rohanó ár magával sodort volna.

Többszörös segély kiáltásomra két rendőr sietett a színhelyre. Persze amíg megérkeztek már kiszabadultam. Egyike elég udvariassággal kérdezősködött bajom után, míg a másik, tudomást szerezve a tény állásáról durván nekem támadt azért, hogy miért mertem kizavarni nyugalmából. Nem maradt egyéb hátra, mint tovább állnom és elhallgatnom. De annak a goromba rendőrnek mégis köszönettel tartozom, mert segített némiképp eligazodnom Kronstadt közbiztonsági mysteriumában; megtanultam tőle, hogy többé ne lépjek a deszka járdára, mert az nyakamat szegi.

De a min csodálkozom, talán nem értem, — igaz magyar vagyok, — hogyan lehetséges az, hogy egy oly városban, mint Kronstadt, melynek idegenforgalma oly nagy, mely szegény Magyarország egyetlen kultur gócpontja, megengedtesék egyes gyárosoknak, a közjólét és biztonság rovására, hogy fölbonthassák a csatornát és benne elaboráljanak, de sőt mi több, külön e célra alig félméter hosszú deszkákkal fedett helyei vannak. E csatorna-helyek persze könnyen felbonthatók, a deszkák minden szegezés nélkül egyszerűen csak a nyílás kerületébe tákolvák. Tudtommal a csatornának felbontása nap-nap mellett történik Herter kötszövészete előtt.

Ha azután huzamosabb esőzés folytán a csatornában a víz megdagad, mi természetesebb, mint hogy a lazán beillesztett deszkadarabokat a víz kiemeli a járókelők veszedelmére.

Erre akartam Kronstadt hatóságának figyelmét felhívni; lesz-e valjon felszólalásomnak eredménye vagy — sem? — azt megmutatja a holnap.

Tapasztalásból tudom, hogy magyarnak, itt csak türt vendégnek még panaszkodnia sem szabad.

De az ilyen önkénytelen fürdők utóvégre is csak az illetők baja, mit is törőd-

nyomban, az igaz, de szerelemről még nem volt közöttünk szó. Tovább azonban már nem hallgathatok.

— Jól is teszi, barátom. Nyilatkozzék mentől előbb.

— Nem úgy van az, édes Zoltán. Ön sokkal gazdagabb és tapasztaltabb ember, mint én. Öné az elsőség. Aztán — hiszen Ön az idősebb!

— Ez az elsőség nem nagyon biztató, kedves Árpád.

— De hiszen nem viselhetjük el tovább a bizonytalanságot. Jobb a bizonyos rossz, mint a jónak bizonytalan volta. Iza eléggé ismer már bennünket, választhat. Hadd tudjuk meg, mit remélhetünk. Én az elsőséget Önnek engedem át.

Igy versengett a két nemesszívű jóbarát. Végre is abban egyeztek meg, hogy egyszerre irnak Izának és pedig még aznap este, hogy a válasz már másnap reggel kézbesíthető legyen.

Harmadnap a két cégfőnök szokásuk ellenére nagyon későn jelent meg az üzletben. Elsőnek érkezett Barna: mogorván temetkezett a rengeteg irományokba; föl se pillantott az árfolyamok tanulmányozásából, mikor a belépő Hegyi üdvözölte:

— Barátom, azt hiszem: szerencsét kívánhatok Önnek a sikerhez. Nehezemre esik

ugyan, de higgye el, hogy nem sajnálom Öntől, tudva azt: mennyire megérdemli Ön oly kiváló hölgy szerelmét, mint Iza.

Barna elbámult és halkan ennyit szól: engem Iza visszutasított.

— Vissza? Önt? hiszen engem utasított vissza! Azt írta, hogy csupán baráti érzelmekkel viseltetik irántam.

— Ugyanazt írta nekem is, hozzátéve, hogy szívét már másnak adta. Azt hittem, hogy ez a «más» — Ön.

A két jóbarát elgondolkozva, mélyen hallgatott. A kínos tárggyal végeztek — az üzleti napi teendőkhöz kellett fogniuk.

Az ősz vége felé közeledett és miután Kátay, a főkönyvelő még mindig nem vette ki szabadságidejét, megkérdezték, hogy mikor akarja azt megkezdeni.

A fiatal ember kissé zavarodottan állt e kérdésre főnökei előtt. «Ha megengedik, mondá, úgy — épen októberben voltak — e hó 29-én kezdem meg szabadságomat.»

— Talán látogatóba utazik Ön?

— Nem, hanem megnősülök; 29-én lesz az esküvő.

— No, ez derék dolog. Szívünkben örülünk! És kit vesz el?

— Tagányi Iza kisasszonyt, ki rokonom is, mint talán tudni méltóztatnak . . .

A főnök urak arcza egyszerre rideggé változott.

— Megkapja a kért szabadságot és most mehet, Kátay ur — mondá Hegyi.

— Volt talán más mondani valója, Hegyi ur? kérdé Kátay, megütközve a talpig derék főnök szokatlan, kemény hangján.

— De igen, szól emez haragosan. Azt hiszem, hogy Ön hibát követett el, midőn ily előkelő hölgyet választott. Gondolt-e az Ön kimért vagyoni viszonyaira s Tagányi kisasszony igényeire?

— De hiszen Iza ismeri az én viszonyaimat és örömmel osztja meg velem szerény sorsomat.

— Elmehet, vágott közbe ridegen Barna is. A boldog vőlegény legkellemetlenebb érzések között távozott asztalához.

— Kátayt el kell bocsátanunk mondá Hegyi.

— Ugy van, nem maradhat tovább nálunk, mondá Barna.

Nem tudtak megbarátkozni a gondolat, hogy szívök választottja az ő fizetett emberök otthonát boldogítsa.

A két cégcárs a hosszú éjet álmatlanul töltötte. Elegendő idejük volt a megfontolásra, de arra is, hogy szívük nemes érzelmei föltámadjanak és győzedelmeskedjenek.

nek a Kronstädterek vele ha valaki kezét lábát töri, csak nekik legyen hasznuk, miben mosnák a kötszövészet mesterségükhöz való anyagot; aztán meg a mi fő, a benszülött szászok az urak, a magyar az csak türt vendég, hadd fulladjon jobb hiján.

De ni ni még is egy kis világot vet a messzi körben híres szász kulturára. A nagy szász nemzet kis testvér nemzeténél a németnél még sem találtam ilyen kis fogyatkozásokat pedig láttam német mezővárost annyit, mint a tenger.

Ezeket azért említettem, hogy tudomást szerezzen Kronstadt Burzenland ékes székes főváros hatósága az itteni közjólétről, ha esetleg mostanáig nem lett volna alkalma meggyőződni; különben értesültem, hogy a deszka járónak azon helyei is, melyeken szász nagyvárosaink munkájuk egy részét végzik, ép úgy tartoznak a közmunkák tanácsához, mint teszem az ut közepén lévő kátyuk betöltése s mondhatom kíváncsi vagyok, valjon a megéjtett vizsgálat folyamán kit fog terhelni a felelősség: Hertert, a várost vagy engem, hogy be merem esni a székes főváros nyílt csatornájába. De említettem másrészt, hogy mi magyarok, a város türt vendégei, tanulást vonjunk az itteni nagy rendszeretről, mely szász polgártársainkat. Magyarország kulturharcosait áthatja s a kik nélkül a magyar ma is csak európai mezbe öltözött ázsiai kényur zsarnok volna.

HIREK.

Brassó, jul. 18.

— **József főherczeg és a Nemzeti Szövetség.** A Dévai Nemzeti Szövetség alakulása alkalmából üdvözlő táviratot küldött József főherczeghez, mint a szövetség alapító tagjához, ezen üdvözlő táviratra József főherczeg a következő távirati választ küldötte Hollaky Arthur alispánhoz: «Fogadja a Nemzeti Szövetség legőszintébb hálámát szives üdvözlötükért József főherczeg.»

— **Városi közgyűlés.** Brassóváros képviselőtestülete f. hó 20 és esetleg 21-én

d. u. 3 órakor a városi tanácsház üléstermében rendkívüli közgyűlést tart. A tárgysorozat 35 pontból áll.

— **Kronstadt — Magyarország fővárosa.** Szász atyánkfiai bizonyosan hangos örömmel üdvözlük azt a világraszóló fölfedezést, melyet a hatalmas «Mutterland» egyik, az alaposágban bővelkedő professora követett el. Egy hannoveri egyetemi professor földrajzi kézikönyvet irt. A hatszázlapos könyv Magyarországról másfél lapon számol telve butasággal, rosszakarattal. Azt írja a hannoveri professor hazánkról, hogy «eine Provinz Oesterreich's», — Ausztria tartománya, fővárosa Kronstadt, koronázó-városa Pozsony. Van még ott — folytatja a könyv — Buda 30,000 lakossal és Debreczen 25,000 lakossal, akik «Kanászen in gatyesz», kanászok gatyában, (nesze neked büszke kálvinista Róma), akik sertés és lótenyésztéssel foglalkoznak és nagyobbára tanyákon laknak. És ezt egy egyetemi professor írja. A könyv közkezen forog a derék hannoveriek között, ahol, úgy mondják, sok a tudós.

— **Dankó Pista estélye.** Tegnap este volt Dankó Pista hírneves népdalszerző és társulatának utolsó előadása. A közönség ez alkalommal is élvezettel hallgatta az egyes énekszámokat s azokat mindannyiszor zajos tapssal jutalmazta. Dankó Pista remek hegedűjátéka ezen estély alkalmával is magával ragadta a közönséget. A társulat Brassóból ma reggel Székely Udvarhelyre utazott.

— **Kinevezés.** A brassói kir. törvényszék elnöke Kaufmesz Jánost az első és Farkas Mártont második osztályu hivatalszolgává nevezte ki.

— **Hangverseny.** Holnap—kedden este a Vigadó éttermében Lantos György jó-hírnevű zenekara játszik.

— **Eljegyzés.** Léczfalvi Bodor Ferencz dr. kézdívásárhelyi kir. közjegyző f. hó hó 14-én eljegyezte Stoósz furdön gidófalvi Gidófalvy Irmát, gidófalvi Gidófalvy István belügyminiszteri osztálytanácsos leányát. Boldogságot kívánunk az új párnak.

— **Circus Brassóban.** A mint értesülünk, a jóhírnevű és elsőrangú Henry circus jövő hó elsején városunkba érkezik. A Ma-

gyarországon játszó circusok között Henry minden tekintetben az első. A legutóbbi időben Kolozsvárt játszott s jelenleg Nagy-Szebenben van a társulat, mely mindkét helyen a legnagyobb elismerés és látogatottság mellett tartotta előadásait. A legkiválóbb művészekből álló társulat körülbelül 80 emberből és 40 lóból áll.

— **Brennerberg Irén Londonban.** Városunk szülötte Brennerberg Irén, a hírneves hegedűművész nő nemrég Londonban játszott. Brennerberg kisasszonyt briliáns hegedűjátékáért zajosan ünnepelték.

— **Véres verekedés.** Demeter Illyés kőbánya-utczai 7. sz. a. levő korcsmahelyiségében tegnap reggel véres kimenete lü verekedés volt, a mely alkalommal Stroia György és Stroia Miklós napszámosok Dáné József azugai munkást verekedés közben a fején seres üveggel súlyosan megsebesítettek. Stroia Györgyöt és Stroia Miklóst átadták a járásbírósnak.

Táviratok.

A „Brassói Lapok“ eredeti táviratai.

Budapest, jul. 18. A mai vámertekezleten Bacher malomiparos olcsó szállítáért száll sikkra. — Mandello közgazdasági író külön vámterülettel jó eredményt vár. — Rubinek az országos gazdasági egyesület titkára fél az Ausztriával való vámháborútól. — Bernáth István szerint külön vámterület első sorban a mezőgazdaságot károsítaná. — Bedő Albert szerencsétlenségnek mondja, ha Ausztria minket kényszerítene, hogy iparunkat külön rendezzük be.

Lázár Pál tanár mindazon cikkek védelmét kéri, melyeket belföldön állítanak elő. — Deil kassai kereskedelmi kamara titkára önálló vámterületet, Ausztriával szerződést akar. — Hatvani Deutsch szerint nem szabad az osztrák ipart tulbecsülni. Somivalovskij képviselő békés megoldást akar.

Budapest, jul. 18. Kereskedelmi államtitkárrá Schmidt József miniszteri tanácsost nevezik ki.

Arad, jul. 18. A megdöbbenés városzerte nagy, mivel a hamburgi rendőrségtől távirat jött, a mely szerint Krivány János árvaszéki pénztáros nyomát, — a ki 259.000 írtot kitevő értékpapir elsikkasztása után megszökött eddig — nem találták meg. Tegnap számos kihallgatás és többrendbeli házkutatás történt. A sikkasztott összeget két százalékos pótdóképpen kivetik a megye lakosságára.

Páris, jul. 18. Caavignak hadügyminiszter lemondással fenyeget, ha a lapok néhány minisztertől inspirált támadással fel nem hagynak.

Páris, jul. 18. A Zola-per ma sem fejeződik be. Labori védő kérni fogja a tárgyalás elhalasztását, míg az Estérhazy ügy vizsgálata befejeztetik.

Washington, jul. 18. A katonai tanács azon nézetet vallja, hogy most Portoricot kell megtámadni és a spanyol partokra Watson hajóraját küldeni.

Santiágó, jul. 18. A spanyol helyőrség elhagyta a sáncokat, az amerikaiak bevonultak a városba, egyidejűleg levették a spanyol lobogót és kitűzték az amerikaiat.

— Fj, ej, barátom, pirongatta Barna önmagát: tegnap, mikor megtudta, hogy Iza szive másé, egészen belenyugodtál, hogy Hegyié. És most, hogy tudod, hogy ez a más nem Hegyi, hanem Kátay — szabad-e neheztelned? Ez nem szép, nem emberséges eljárás. Hiszen ez a Kátay igen derék, becsületes és — ifju ember...

Igy gondolkozott Hegyi is; és másnap, amint a két czégtárs a bankban összejött, a fiatalabbik így szólt:

— Barátom! Én az éjjel nagyon sokat gondolkoztam s ma már egészen másként látom a dolgot. Ugy-e bár, mi tegnapelőtt felajánlottuk kezünket és vagyónkat Izának? Iza derék, nemesszivü, előkelő gondolkozásu leány. Miért forduljon a mi szerelmünk az ő boldogsága ellen?

— Lássá Árpád, én is épen így gondolkozom. És nézze ezt a szegény Kátayt. Összes vagyónát a bankunk által kezelteti; szorgalmas, tehetséges, lelkiismeretes, hü emberünk. Azután az édes anyját is ő tartja. Félek, hogy szerény jövedelmeiből Izának nem lesz képes kényelmes tűzhelyet biztosítani. Mit gondol, Árpád, megéreznek-e, ha Kátay járulékait fölemelnék? Egy szóval, barátom, beleegyezik Ön abba, hogy Kátay

a banküzlet jövedelméből velem egyenlően, részesüljön?

— És velem is egyenlően, édes Zoltán mert hiszen mi egyenlően részesek vagyunk, — mondá Hegyi örömmel, hogy társával így egy gondolon lehet.

Még az nap körülményesen megbeszéltek a társul fogadás részleteit. Másnap pedig behívták Kátayt s Hegyi tudatta vele, hogy «miután Barna ur elhatározta, hogy Kátay az üzletbe társul fogadtassék, ő a maga részéről a legnagyobb örömmel adja ehhez szavazatát.»

Ki írhatja le Kátay örömét? Rohant, repült a jó hírrel anyjához, majd mennyaszonyához, aki megindultan gondolt a két főnök-társ nemeslelkűségére, melynek okát tudta, de nemesen szívébe temette. Férje, ki büszkén nézte az új czégtáblát, mely a régi «Barna, Hegyi és Társa» helyett aranyos betűkkel így pompázott a verőfényes nap sugarban: «Barna, Hegyi, Kátay és Társa» — sohasem tudta meg, hogy az ő czégtársai: nejjének elutasított kérői voltak.

Futó M.

408 szám.

á.

Hirdetmény.

A Nagyméltóságú földmivvelésügyi miniszter ur az 1898. évi június hó 27-én kelt 31052 számú rendeletével a fogarasi ménés részére a fogarasi kerület „fejedelemasszonykúti tanyán” 1 esikó istálló helyreállítását 6106 frt 22 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munka kivitelének biztosítása céljából az 1898. évi július hó 30-ik napjára a fogaraszármegyei kir. áll. építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtt 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi- val inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előirt, az engedélyezett költségösszeg (illetve az ajánlati költségvetés végösszege) 5⁰/₀-ának megfelelő bántópenz esatolandó.

A szóbanforgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Fogarason, 1898. évi július hó 16-án.

353 (1-1)

A fogarasm. m. kir. építészeti hivatal.

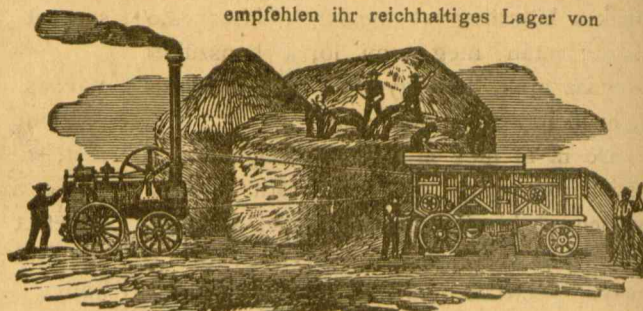

CLAYTON & SHUTTLEWORTH Fabrikanten

landw. Maschinen

BUDAPEST, Váci-körút Nr. 63

empfehlen ihr reichhaltiges Lager von

Locomobilen und Dampf-Dreschmaschinen von 2¹/₂ bis 12 Pferdekraft, Stroh-Elevator, ferner Göpel-Dreschmaschinen, Klee-Dreschmaschinen, Putzmühlen, Trleura, Gras- und Getreidemäher, Heurechen,

"COLUMBIA-DRILL"

"COLUMBIA-DRILL"

allerbeste Säemaschine, Eggen, Häcksler, Rübenschneider, Kukurutzrebler, Schrot- und Mahlmühlen, Universal Stahlpflüge, zwei und dreischarige Pflüge, sowie alle Gattungen landw. Maschinen zu den billigsten Preisen.

Illustrirte Preiskataloge auf Verlangen gratis und franco.

Jó és szép butorok

legolcsóbb árakért, előnyös feltételek mellett kaphatók

Koronás
nemzeti színű
zászlók
minden
nagyságban
2 frttől
felfelé
kapható.

PAPP FERENCZ

első és legnagyobb

butorraktárában

Brassóban, Kapu-utcza 48. sz. a.

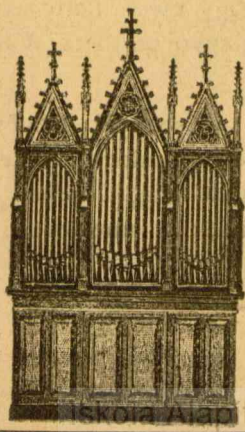
Brassói butor-árucsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Ajánlja: Háló-szoba-garnituráit, ugymint: szekrények, ágyak, éjjeli-szekrények, mozdó-szekrények, szalon-asztalok, kihuzó-asztalok, ugyszintén szalon-garnituráit: bársony-, selyem- és plüsből a legkülönbözőbb divatos alakban, továbbá magas támlás divánok, otomán, bolzak, nemzeti zászlók czimerrel stb. stb. minden gazdag választékban a legolcsóbb árakban csak a

Brassói butor-árucsarnokban, Kapu-u. 45. I. emelet.

(173) 43-*

Brassói butor-árucsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Einschenk Károly

orgona-építőmester

Brassó, Ó-Brassó hosszú-utcza 53. sz.

135 (5-10)

ajánlja magát

mindennemű nagyságu orgona és harmonium építésére

a legjobb rendszer szerint és a legújabb követelményeknek megfelelően.

Átvétel átdolgozásoknak, javításoknak és hangoztatásoknak.

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trattner H. Nyomatott a „Brassói Lapok” nyomdájában. Nyomatulajdonosok: Trattner H. és társai.